

Ακόμη δεν μπορούμε να το συνειδητοποιήσουμε και να το αποδεχτούμε. Οι λέξεις αντιστέκονται. Κάνουν έναν κόμπο στον λαιμό. Θολώνουν τη ματιά. Τόσο καιρό ξορκίζαμε το καιρό, το καταριόμαστε. Τόσο καιρό της λέγαμε μην πας, μείνε . Πόσα θα και πόσα να της ψιθύρισε ο θάνατος και την πήρε μαζί του στο μεγάλο ταξίδι μ' ανοιχτά πανιά; Δεν γίνεται, κάπου θα υπάρχει μια μικρή δικαιοσύνη να μας εξηγήσει.

Η Λένα έφυγε. Χάσαμε τη Λένα. Η Λένα Αρτέμη , η ξεχωριστή συνάδελφος και Δασκάλα, η δυνατή, η ζωντανή, η όρθια και γενναία, η αισιόδοξη, καρτερική και χαμογελαστή, ευαίσθητη, αξιοπρεπής και ανθρώπινη, μαχητική, στοχαστική και δημιουργική, δεν είναι πια κοντά μας.

θα την ψάχνουμε όσος καιρός κι αν έχει περάσει που έχει φύγει.

Την ψάχνουμε ήδη από το πρώτο λεπτό που έχει φύγει,

Θα ψάχνουμε στον ουρανό, στις ομαδικές συζητήσεις, στα παλιά μηνύματα, στις αναμνήσεις παλιών φίλων, στις αίθουσες , στα πράγματά της στο γραφείο , στα στέκια, στο πλήθος.

Παρόλο που μας είπαν ότι έφυγε, εμείς ακόμα θα την ψάχνουμε. .

Όταν οι μέρες θα είναι δύσκολες και όταν θα είναι καλές...

Όταν οι εποχές θα είναι δύσκολες και όταν θα είναι τόσο όμορφες , που η χαρά θα γεμίζει την ψυχή μας...

Η αλήθεια είναι πως ποτέ δεν θα φύγει από το σχολείο μας ,

Θα τριγυρίζει εκεί, θα μπλέκεται μαζί μας. Πάντα εκεί.

Θα έρχεται κρατώντας τα βιβλία της σαν μικρά ποιήματα που δεν πρόφτασε να τα μάθει απ' έξω.

Γιατί οι αγαπημένοι μας δεν πεθαίνουν ποτέ. Ζουν μαζί μας , όσο τους θυμόμαστε και τους αγαπάμε. Και η Λένα μας είναι πάντα μέσα στην καρδιά μας.

31-3-2023